

Muzeum
sztuki
nowoczesnej
w Warszawie

M

Otwarcie:
13 lipca (niedziela)
2014, godz. 16.00

Park Bródnowski,
od strony Chodeckiej
Wystawa dostępna
24 godziny na
dobę przez cały rok

Organizatorzy:
Muzeum Sztuki
Nowoczesnej w Warszawie
ul. Pańska 3
00-124 Warszawa
www.artmuseum.pl

Urząd Dzielnicy Targówek
m.st. Warszawy
ul. Kondratowicza 20
00 – 983 Warszawa
www.targowek.waw.pl

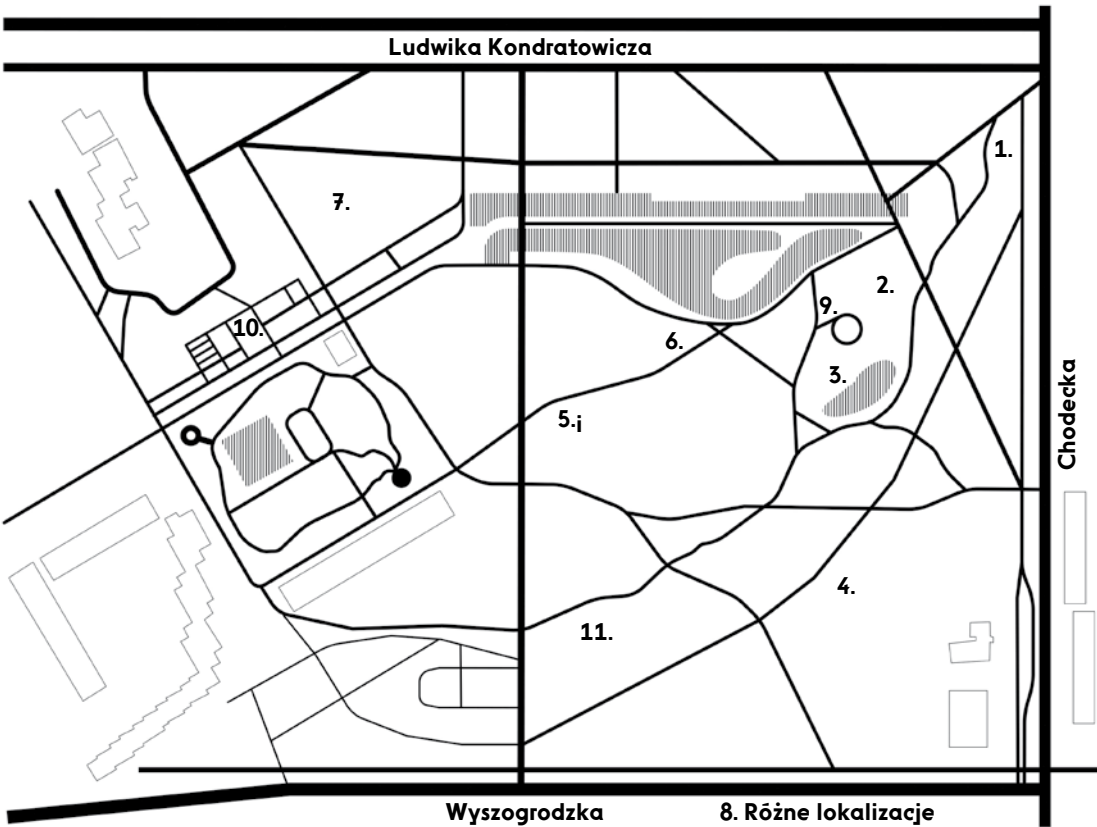
Kurator:
Sebastian Cichocki

Współpraca: Bogna Olszewska

Producentka artystyczna: Katarzyna Karwańska

Koordynatorka (Urząd Dzielnicy Targówek):
Liliana Sakowska

Idea Parku Rzeźby na Bródnie:
Paweł Althamer

1. Youssouf Dara & Paweł Althamer „Toguna”, 2011
2. Paweł Althamer „Raj”, 2009
3. Paweł Althamer i Grupa Nowolipie „Sylwia”, 2010
4. Jens Haaning „Bródno”, 2012
5. Rirkrit Tiravanija, „Bez tytułu (przewrócony domek herbaciany z ekspresem do kawy)”, 2005 – Replika autorstwa Pawła Althamera, 2010
6. Susan Philipsz „Nie jesteś sam (Czy Ziemia istniałaby bez Słońca?)”, 2010
7. Monika Sosnowska „Krata”, 2009
8. Katarzyna Przezwańska „Bez tytułu”, 2010
9. Roman Stańczak „Anioł Stróż”, 2013
10. Olafur Eliasson „Odwrócony kalejdoskop lodowy”, 2007
11. Ai Weiwei „Do odnalezienia”, 2014

Organizatorzy: **MUZEUM**
sztuki
nowoczesnej
w Warszawie

Projekt współfinansuje:

MIĘDZYSZCZAKA
STOLECZNE
WARSZAWA

Patroni medialni:

Gazeta.pl Warszawa

Partnerzy:

AI WEIWEI

„DO ODNALEZIENIA”

Ai Weiwei, 2012, fot. Gao Yuan, dzięki uprzejmości neugerriemschneider

Muzeum
sztuki
nowoczesnej
w Warszawie

Muzeum

	PROGRAM OTWARCIA
11 LIPCA	PIĄTEK
19:00	Projekcja filmu dokumentalnego „Podejrzany: Ai Weiwei”, reż. Andreas Johnsen / Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, ul. Emilii Plater 53 (Audytorium)
12 LIPCA	SOBOTA
12.00–19.00	Rejsy Gondolq / Park Rzeźby na Bródnie
18.00	Projekcja filmu dokumentalnego „Podejrzany: Ai Weiwei”, reż. Andreas Johnsen / Kino Świt, ul. Wysockiego 11 (Bródno)
13 LIPCA	NIEDZIELA
12.00–19.00	Park Rzeźby na Bródnie
	Rejsy Gondolq
	Koncert zespołu Boring Drug (Jakub De Barbaro, Łukasz Jastrubczak, Tomasz Kowalski, Igor Kłaczynski, Jaśmina Polak, Ewa Polska)
	Performance grupy Bracia „Chleb rzeźb trzec na petardy, are you ready?” (Agnieszka Klepacka i Maciej Chorąży)
	Rodzinne warsztaty ceramiczne oraz piknik rodzinny wokół Domku Herbacianego
16.00	Oficjalne otwarcie – instalacja pracy Ai Weiweia „Do odnalezienia” / Park Rzeźby na Bródnie
18.00	Oprowadzanie / Park Rzeźby na Bródnie

W dniu 13 lipca spod Muzeum do Parku będzie kursował Złoty Autobus

Rozkład jazdy:
Trasa Muzeum (Emilia)– Park Bródnowski (Toguna): 11:00/15:00
Trasa Park Bródnowski (Toguna) – Muzeum (Emilia): 14:00 / 19:00

Na warsztaty obowiązują zapisy pod adresem:
zapisy@artmuseum.pl

Projekt „To Be Found” (Do odnalezienia) chińskiego artysty Ai Weiweia stanowi szóstą odstonę Parku Rzeźby na Bródnie. Artysta testuje w nim granice pomiędzy tym co widzialne a tym, co niedostępne dla ludzkiego wzroku i dotyku; między oryginałem a seryjnie powielaną kopią; między aktem tworzenia a aktem destrukcji; między tym co materialne a tym, co istniejące wyłącznie jako mit. Warszawska rzeźba Weiweia składa się z trzech cylindrycznych dołów wypełnionych rozbitymi naczyniami, ziemią i torfem. Doły oddalone są od siebie o 100 metrów, tworząc trójkąt równoramienny. Naczynia zakopane w ziemi są replikami chińskiej świątynnej wazy z połowy XIV wieku. Powstały podczas pracy Ai Weiweia nad cyklem „Ghost Gu Coming Down the Mountain” (2005). Oryginał wazy wykonano za czasów mongolskiej dynastii Yuan (1279–1368). Na niebiesko-białej wazie przedstawiono scenę z postacią stratega i nauczyciela Wang Yi, nazywanego też Guiguzi (Mistrzem Doliny Duchów), siedzi on na wozie ciągniętym przez tygrysa i panterę. Sięgając po historię tego cennego przedmiotu, Ai Weiwei interesował się fetyszyzacją niektórych obiektów rzemiosła artystycznego, a jednocześnie zwracał uwagę na beztroskie pozbywanie się dziedzictwa chińskiej kultury na skutek brutalnej modernizacji kraju. Rzeźbę Ai Weiweia odczytać można w kontekście historii sztuki oraz tradycji XX-wiecznych awangard: konceptualizmu, obiektu znalezionej (ready-made), minimalizmu oraz sztuki ziemi. Projekt ten, mimo że materialny, posiadający swoją objętość i wagę, jest niewidzialny i niedostępny dla widza. Funkcjonuje jako konceptualny mit, rodzaj miejskiej legendy. Powstawanie tego dzieła ma wymiar performatywny, przywołując na myśl zarówno rytuały pochówku jak i gest ukrywania cennych przedmiotów w obliczu nadciągającego kataklizmu. W Warszawie niewidoczna podziemna rzeźba Weiweia nabiera dodatkowych znaczeń. W mieście skrywającym pozostałości budynków zniszczonych podczas II wojny światowej czy tak znaczące ślady przeszłości jak archiwum Emanuela Ringelbluma (który zakopał w trzech bańkach po mleku dokumenty dotyczące życia w warszawskim getcie – jednej z nich nigdy nie odnaleziono), ziemia ma często charakter tekstualny, jest rodzajem palimpsestu do odkodowywania przez kolejne pokolenia badaczy. Na Bródnie projekt Ai Weiweia wpisuje się również w czysto archeologiczny kontekst, związany z wczesnośredniowiecznym osadnictwem – to tutaj, kilka kilometrów od Parku Bródnowskiego, odkryto ślady po osadzie z XI wieku, pierwszej na terenie, który został później nazwany Warszawą.

Dzieło Ai Weiweia jest także komunikatem adresowanym do przyszłych pokoleń, dziełem „do odnalezienia”. Tajemnicze doły wypełnione replikami XIV-wiecznych chińskich waz przypominać mogą np. o złotym dysku wystrzelonym w 1977 roku w kosmos na pokładzie Voyagera. Dysk zawierający dane na temat kultury na kuli ziemskiej był listem, który odczytać miały pozaziemskie cywilizacje albo przedstawiciele gatunku ludzkiego w dalekiej przyszłości. Repliki cennych waz wyprodukowane przez jednego z największych współcześnie żyjących artystów nie są jednak próbą stworzenia archeologicznej „fałszywki”. Są opowieścią o niemożności wyobrażenia sobie świata bez nas samych oraz o czasie, który traci linearny charakter. W dalekiej przyszłości dzieło Ai Weiweia stanowić będzie jeden ze śladów ludzkiej cywilizacji oraz jej najbardziej zagadkowej aktywności, jaką jest sztuka. (Sebastian Cichocki)

Ai Weiwei jest artystą wizualnym, architektem i aktywistą politycznym. Urodził się w 1957 roku w Pekinie, gdzie do dziś mieszka i pracuje. Jest synem chińskiego poety Ai Qinga, który za działalność dysydencką został wraz z rodziną zesłany do obozu pracy w Beidahuang. Weiwei studiował w Pekińskiej Akademii Filmowej. W latach 1981–1993 mieszkał w Nowym Jorku, gdzie studiował projektowanie oraz zgłębiał współczesną zachodnią sztukę i literaturę. Po powrocie do Chin uczestniczył m.in. w tworzeniu legendarnej artystycznej wspólnoty Beijing East Village.

Ai Weiwei jest autorem licznych instalacji artystycznych i projektów architektonicznych na całym świecie. Używa znalezionych obiektów, najczęściej historycznych mebli i naczyń, w krytyczny sposób odnosząc się do gwałtownej modernizacji i braku poszanowania praw ludzkich w Chinach. Oprócz działalności artystycznej Ai Weiwei prowadzi również biuro architektoniczne FAKE Design; był konsultantem artystycznym szwajcarskiego studia Herzog & de Meuron przy projektowaniu tzw. Ptasięgo Gniazda, stadionu narodowego w Pekinie. W 2009 roku, po katastrofalnym trzęsieniu ziemi w prowincji Syczuan, Ai Weiwei zaangażował się w krytykę władz chińskich. Doprowadziło to do uwięzienia artysty w 2011 roku. Do dziś artysta nie może opuścić terytorium Chin. Jego działalność można śledzić na stronie internetowej www.aiweiwei.com.

Za pomoc w realizacji projektu dziękujemy Pawłowi Althamerowi, galerii neugerriemschneider, Berlin oraz Ai Weiwei Studio, Pekin.

PARK RZEŻBY NA BRÓDNIE. ROZDZIAŁ VI: AI WEIWEI „DO ODNALEZIENIA”